

VAS-ÉS-FÉM-MUNKÁS

A ROMÁNIAI VAS-, FÉM- ÉS VEGYIPARI MUNKÁSOK ORSZÁGOS SZOVETSÉGÉNEK HIVATALOS KÖZLÖNYE

Előfizetési ár: egy évre 100, fél évre 50 Lei
TELEFON 4-50-13

MEGJELENIK MINDEN HÓ ELSEJÉN

Szerkesztőség és kiadóhivatal:
B U K A R E S T, STRADA ISVOR No. 6 b

VÖRÖS MÁJUS

Világszerte példátlanul áiló harc folyik a fasizmus és a demokrácia, a tőke és a munka között. A talajt és létezését veszített kapitalizmus megegyezően megpróbálja visszaállítani abszolút határtalan hatalmát, a dolgozó emberiség milliói fölött. Megpróbálja a meggyötört és megkínzott emberiség rabláncait szorosabbra fűzni, az igazságot megcsufolni és az éhezők millióit hazug ígéretekkel, csalóka ábrándképekkel félrevezetni. Megpróbálja, hogy a kezében levő politikai és gazdasági hatalom eszközeivel a világháború után elvesztett pozícióját visszaszerezze. És megpróbálja megsemmisíteni — a történelem törvénye szerint — a jövő társadalom letéteményesét: a szocializmust.

De az idő forgókerekét visszafordítani nem lehet. A történelem során láthatunk pillanatnyilag elhomályosodott és föld alá kényszerített igazságokat, de a történelem távlatában mindig kiderül: az igazság és a szabadság eszméinek felemelkedése — ha tövises utakon is — de előre tör a haladás útján, a végső győzelem felé. Fejünk felett beborulhat az ég, de azért a nap nem szűnt meg létezni! Ujra kiderül az égből, újra földet érnek a napsugarak, hogy éltető erőt kölcsönözzenek a föld teremtményeinek. Az igazság hirdetőit börtönbe lehet zárni, de az igazságot nem!

Negyvenhét esztendeje, hogy a nemzetközileg szervezkedett munkásság világünnepévé avatta május elsejét és a benne rejlő célt és lelket szerte vitték a világ minden zugába. Nem is egy félszázad. Nem is egy emberöltő és máris benne van a munkásosztály szívében. Kiirhatatlanul ott él a munkásosztály minden idegszálában és lelkében. Millióknak dobban a szíve egy napon; a vörös májusért... A szocializmusért.

A munkásosztály májusa nem aféle tavaszi ünnepély, hanem seregszemle itthon és seregszemle a külföldön, seregszemle azon az óriási csatavonalon, amely északról délre és keletről nyugatig, mint csillogó acélkar övezi körül az egész világot, hogy az eszme soha el nem homályosuló fegyverével meghódítsa a világot a szocializmusnak, a népek igaz, boldog hazájának.

Negyvenhét évvel ezelőtt a munkásosztály képviselői kitűzték a nagy célt: küzdeni a jövőért, de küzdeni a máért is. A negyvenhét május megtanította a munkásságot, hogy ne csak szenvedni, ne csak elhullni tudjon, de élni is tudjon önmagáért, türethetőbbé és elviselhetőbbé tudja tenni a má, a mindennapi életet. Erősíteni mindennap a munkásosztály harcierjét, ellenálló képességét és gyöngíteni a kapitalista rendszer várát. Egy kis fénysugarat a jövő társadalmi rendszeréből, ide a mába is. És ezek a fénysugarak a szociálpolitikai törvények. A negyvenórás munkahét, a biztosított létminimum, a beteg, a baleset és aggkor biztosítás a pihenő szabadság, a női és gyermekmunkaerő védelem és a többi munkástörvények létrehozása és biztosítása. A szociálpolitikai törvények mit jelentenek a munkásság részére? Ut a szocializmus felé. Ellenálló képessé teszik a munkást testben és lélekben, emelik emberi öntudatát, önbizalmát, kulturigényét és fokozzák harci készségét a magasabbrendű emberi életért való küzdelemben. Ezért a munkásvédtörvényekért folyó harc a munkásosztály számára élet, kenyér, egészség, ami egyúttal nemcsak a ma nehézküzdelmét akarja enyhíteni, ami nemcsak

a munkás védtelen kiszolgáltatottságát akarja megszüntetni; de ép és egészséges generációt akar nevelni a jövő számára.

Mint minden hódító eszmét — így a szocializmust is kezdik kisajátítani, lookodni gazdag elméleti és gyakorlati tárházát. És vannak kishitűek, bekötött szeműek, szolgálékü könnyen megtéveszthetők, akiket a reakció saját szolgálatába állíthat és akik így önként vállalják az igát, a rabláncokat, de akik az így megtévesztett tömegekre építik tervüket és jövőjüket, azok futóhomokra építenek. Ilyen homok alapokra van építve a fasizmus is, amelynek maradandó jellege nem lehet, mert a kismimizett és megcsalt tömegek, a nyomor és szenvedéstől hajtváraeszmélnek a csalásra és akkor az önként vállalt bilincsek szörnyű módon bosszulják meg magukat.

A fasizmus, a szocializmus alapeszméjéből ellopja, felkínálja és megígéri mindazt, ami a vágya a tömegeknek: a jobb és emberségebb megélhetést, a szabadságot, egyenlőséget és igazságot. És ott, ahol hatalomra jutott, kenyer helyett nyomort, igazság helyett hirtont és jog helyett rabszolgasorsot juttatott részére. Hiszen, amikor a magukéból kell adjanak, nem adhatnak mást, mint a szolgaságot és nyomort.

A fasizmus, hogy leleplezhesse szegénytelen eszmei szegénységét, szemfényvesztés és álarcnak a májust rabolja el tőlünk és fálja fel a kijátszott és megcsalt tömegeinek a mi májusunkat. A fasiszta országokban már tartottak

Coşbuc György

AZ ÉLET HARCA

*Gyermek nem érti, hogy szívében mi dül:
Csak sir esengve, szakadatlanul.*

*Be hitvány dolog ezen a világon,
Mikor a férfit csüggedésbe látom:*

*Ha a férfiú szemei könnyesek:
Nincs semmi annál nevelésesebb!*

*Az élet: harc: Azért küzdj életkedvel,
S hogy férfi vagy azt soha ne feledd el.*

*S miért? Ezt tartsd eszedbe szüntelen.
A küzdelemnek célja is legyen!*

*Küzdj gyermekeidért; de ha senkid nincsen,
A közjó szép eszméje lelkesítsen.*

*Ki győzve bukik s lesz halál fia:
Annak a sorsa szép tragédia.*

*De hirdetik emlékét nagy nevének
A legmagasztosabb hősköltevények.*

*Kinek szemében könnyen áll sírás,
S fut a veszélytől, — az komédiás.*

*Ne nézd: a harcnak jó-e, rossz-e vége?
A harc a férfi szent köteleessége.*

*Ki harcol: él! Annak gyönyör a lét:
A félénk sirva hunyja le szemét*

*És ha az illető tén meghalni látnád:
Még rá se nézz! Hagyd pusztulni a gyávt!*

májust és az idén is fognak tartani. Miért ne? Nem kerül pénzbe a kapitalizmusnak. De az nem vörös május, az barna és fekete május. Az igazi májusi eszméknek, a szabadságnak, az igazságnak, a demokráciának a megcsufolása! A formát kölcsönözhetik, elorozhatják de a tartalmat nem. És május elsején rá kell mutatnunk az ő májusi világcsalásukra, mert a májust nem lehet meghamisítani, a május azoké, akik annak lelket, életet, tartalmat és célt adtak. Május azoké, akik küzdöttek, börtönt szenvedtek és vértanuhalált haltak érte. Május csak egy lehet: *vörös május*, ami az elnyomottaknak a *jobb jövőt, a szabadságot, a szocializmust* jelenti.

A kapitalista világrend és az ebből táplálkozó fasizmus nem tudott mást hozni az emberiségnek, mint a világgazdasági válságot. És már készítik a következő világháborút, annak minden borzalmával. A béke fentartásáért folyó tanácskozások nem egyebek világcsalásnál, mert öszintén nem akarhatják a békét, az nekik nem üzlet. A népek közötti egyetértést, a világbékét csak azok teremthetik meg, akiknek az érdekük: a dolgozó nép millióinak egyetemessége. A dolgozó proletariátusnak nem ellensége egyetlen nemzet sem, bármilyen nyelvet beszéljen is az.

Europa fölött a háborus uszítás katasztrófája bontogatja szárnyait, ami ellen a világ proletariátusa egységesen, emeli fel tiltakozó szavát. Ez a május legyen az új harcokra való készülődés *vörös májusa*, harc a világbékeért, a kenyérért, az igazságért — a szocializmusért.

Éljen az Internacionálé!
Éljen a szociáldemokrácia!
Le a fasizmussal!
Le a háboruval!

Május elseje a Változás ünnepe. Azt jelenti, hogy nincs e világon megváltozhatatlan. Az agyatokba égeti, hogy nincs hatalom, amelyet ősz ne érne és hogy a kifosztott, a tönkretett, a nyomorban hagyott természet meg összeszedi életöztönét új teremtésre, új győzelemre. A májusi növény, a májusi madár, a májusi világosság, szemeitek tisztánlátása, tudótok mély lélekzetvétele, izmaitok rugalmassága egyet jelent: az újat, az eljövendőt.

Dánia öszipari munkásságának 92 százaléka szervezett

Európa délkeleti részén kevésbé ismeretes, hogy az északi államok munkássága milyen hatalmas arányban van megszervezve. Erre vonatkozólag érdekes kimutatást közöl Dánia szakszervezeti tanácsa, melyből kitétnik, hogy az ország öszipari munkásságának 92 százaléka szervezett és ebből 87 százalék tartozik a szakszervezeti szövetségek keretébe, míg a többi 5 százaléknyi szervezett munkás „független” szervezetet alkot. A kimutatás szerint 1935. év végén 63 szakmai szövetség keretébe tartozó 2950 helyi csoport volt az országban és ezeknek taglétszáma 438.135. Ebből 367.689 férfi és 70.446 nő szervezett. Az 1934. évvel szemben 3 országos szövetséggel és 26.605 taggal szaporodott a szervezetek és a szervezett munkások száma. Az ország fővárosában, Kopenhágában, 172.231 a szervezett munkások száma.

Munkában az agent-provokátor

Minden időnek meg voltak a maga agent-provokátorjai. Ők nem hiányoznak sehonnan sem. Nem mulaszthatják el az alkalmat megjátszani a hazug szerepet amikor hitvány egyéni érdekeikről van szó. Több fokozatu agent provokator is van. Vannak alacsonyrendű, hitvány minőségű, sőt lélekü alakok, akik az agent provokáció művészetében játszik a szerepet. E szerény cikk keretében Gh. C. Staiculescu Resicai tanító-agent provokator szerepét vesszük bonckés alá. Nevezett, aki egy heti fascista förmedvény szerkesztője is a fent leirt agent-provokatorok fajtájához tartozik. Csak egy pillanatra legyen szabad eltérni a lejobbi sorok eszme elgondolásának vonalától, hogy beletekintést nyerjünk egy kissé ezen „alázatos“ tanító multjába, aki a hamis nacionalizmus jelszava alatt pro okálja és lázítja a Resicai munkásságot.

Kétes multjából, megismerjük a jelenét, sőt nem volna tulságos nehéz feladat megjósolni a jövőjét sem.

Mint értesülünk Gh. C. Staiculescut a román hadseregben lefokozták. Lefokozásának körülményei olyan tényekre vezethetők vissza, amelyek az erkölcsöcsel és a katonai törvények paragrafusaival éles ellentétben állanak. Ha a Resicai tanítót egyuttal a szerencse is környékezte, hogy tudniillik nem szagolta meg a börtön nyirkos falait és meguszta a dolgot egy lefokozással, ez távolról sem jelenti azt, hogy a polgári életben más erkölcsöt, más sajátságot követett volna. A polgári társadalmi életben nem tudni milyen banális körülmények között felvitte a tanítóságig. Mint tanító hivatva lenne a fiatal generációnak szellemi táplálékot nyújtani és megnyitni a tanulás perspektíváit azoknak a fiataloknak, akik holnap a román nemzet biztosítékát fogják képezni.

És itt idézett jelben a saját szavait adjuk vissza, hogy „a farkas megváltoztatja szőrét, de szokását sohasem“.

Tanítói pályáján a szóban levő agentprovokator gyorsan súlyyed a hanyatlás és imoralitás fertőjébe. Ezek az okok arra készítetik, hogy egyik városból a másikba folytonosan költözzön. Így került az ember szorultságából Resicára mint utolsó menedékhelyre. De itt sem válik egy cseppet sem becsületére a tanítói karnak. Resicán ahelyett, hogy tanítói hivatását töltené be, vállalta az agent provokator aljas szerepét, azt gondolva beteges képzetében, hogy ezen az uton megrendült helyzetét sikerül megszárdítani. Minthogy a főnix madár feléled a hamuból, így kerül egyszerre felszínre a huszonégykarátos ultrasoviniszta Staiculescu, aki belegázol mindenki becsületébe és uszítja azt a munkásságot, aki elég okos arra, hogy a szennyes lelkü agent provokator méreggel tellitet kelepccéjébe bele ne essen. Az általa szerkesztett fascista förmedvényből megtudjuk, hogy az egész Caras megyében csak egyedül ő a román, a többiek zsidók és komunisták? Beteges képzeletével annyira ment, hogy még a Resicai járásbíróság vezető elnökének Marinescu urnak román mivoltát is kétségbe vonta. Minden román munkás aki nem hajlandó magáévá tenni ezen esztelen ultrasoviniszta koncepcióit — zsidó — és minden más nemzetiségű munkás komunistá.

Ugy látszik a román nemzetet összetéveszti a maga személyével és a román, német, magyar, stb. szociáldemokrata munkásságot pedig összetéveszti a szovjettel. Állandóan dobja a bombákat de nem akarnak robbanni.

Hogy ezek a munkások akiknek gyermekei ennek az agent provokatornek iskolájába járnak, nem hajlandók tojást, tyukot, csirkét és ajándékokat küldeni, ez igaz. De nem kevésbé nélkülözi az igazságot az a tény sem, hogyha álmiai ebből a szempontból valóra válhatnak, úgy az ultrasoviniszta láza azonnal a normálisra szállna le.

A munkások állandó provokálása mellett nem feledkeznek meg az U. D. R. igazgatóság egyes tagjairól sem Az U. D. R. vállalat Rálint igazgatóját irredentizmussal vádolja. Spindler szaktársat a Resicai munkásság egyik kiváló vezetőjét a „komunista“ jelzővel tünteti ki. Más, neki nem szimpatizáló személy „zsidó“, más pedig „forradalmár“ és így tovább. És csodák csodája csak Staiculescu féle szennyfolt nem akad egész Caras megyében.

„Caesar“ magatartásában mindenkit meg akar leckéztetni. A hatóságokat felhívja a szak-

A fő-muresi „Victoria“ gyár munkásainak sztrájkja

Szklapunk mult havi hasábjain megemlékeztünk a Targul-Mures-i „Victoria“-gyár munkásainak sztrájkjáról. Március 17-én 45 munkás lépett sztrájkba, hogy nyomorult munkabéreiket, munkafeltételeiket és rabszolgasorsukat ezen az uton változtassák meg.

E sorok megírásáig a harc tart és úgy, mint kezdetben a sztrájkoló munkások szolidaritása töretlen. A munkaadó minden cselszövényhez folyamodik, hogy valahogy megbontsa a munkásság egyetértését, azonban sikertelen marad bármilyen kísérlete.

Nem tudjuk azonban, miért avatkozik bele — joggal talanul ebbe a küzdelembe a Mureseni-i község csendőrőrmestere. Milyen érdekek fűzik a csendőrőrmestert ahhoz, hogy e községben lakó sztrájkoló munkásokat a legféltelenebb üldözésnek kitegye, hogy ezzel a munkafeltételére bírja a sztrájkoló munkásokat? Vagy talán annyira szimpatikus és kedves neki Nusbaum ur a gyár tulajdonosa, hogy a vele szemben megnyilvánuló szimpátia kedvéért kötelezettséget érez a munkások leterrorizálására? Beszélienek azonban a tények. Április 15. estéjén a Mureseni-i csendőrőrmester meghívta Németh Abraham, Pálffy József, Aszalos János és Fekete József szaktársakat a csendőrposztra, hogy szembe-ítsse őket néhány sztrájkötörrel.

szervezeti mozgalom letiprására. Az U. D. R. vállalatnak utasítást ad, hogy kit vegyenek fel és kit bocsássanak el. A munkások körében hinti az állandó konkolyt. Szerencse, hogy senki sem veszi komolyan ezt a kis Mussolinit. Pedig minden áron „nemzeti hős“ szeretne lenni.

Lapunk jövő számában Románia legkissebb Mussoliniját abban a tiszteletben részesítsük, hogy szőnyegre vetjük majd apró szélhámos-ságait.

Rusu,

Egyik sztrájkötör kijelentette, hogy nevezett sztrájkolók felhívták a figyelmét arra, hogy a „Victoria“-gyárban sztrájkolnak a munkások és sztrájkötör munkát vállalni nem szép dolog.

A sztrájkötör eme megbízhatatlan kijelentése elégséges volt arra, hogy a csendőrőrmester, — aki a munkástörvények rendelkezéseivel egyébként hadilábon áll, — megkezdje a szaktársaink elleni brutalitást és erőszak alkalmazását.

Aszalos János és Fekete József szaktársakat este 6 órától éjjel 12 óráig fogva tartotta. Pálffy szaktársat felesége és családja jelenlétében verte meg azért, mert kérdést intézett a csendőrőrmesterhez, hogy milyen ügyben kell neki a posztra menni.

Szabadonbocsátásuk alkalmával szaktársaink megfenyegették azzal, hogy többé ne merjenek ki-menni az utcára, mert csontjaikat összefogják törni.

Milyen nagyszerű pártatlanság nyilvánul meg a közrend őrei részéről? Belefolytják a szót a munkások torkába csak azért, hogy a munkások által a törvények keretében megrendezett sztrájkot letörjék. Irigylük talán a munkás sorsát, a nagyobb darab kenyert, melynek érdekében harcol a munkásság?

Ilyen alias fogásokkal, Nusbaum ur nem lesz le-törve a sztrájk, mert az igazság ott van a munkásság oldalán.

Meghívó

A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szövetsége folyó évi május hó 24., 25. és 26-án Bucurestben tartja

VII-ik rendes küldöttközgyűlését,

melyre a szövetséghez tartozó összes helycsoportok tisztelettel meghívotnak.

A közgyűlés napirendje:

1. A közgyűlés megnyitása és üdvözlések.
2. Különböző bizottságok megválasztása.
3. A vezetőség jelentése: a) Titkári jelentés. b) Pénztári jelentés. c) Felügyelőbizottság jelentése. d) A jelentés feletti vita. e) A felmentés feletti határozat.
4. Új vezetőség és felügyelőbizottság választása.
5. Hetijárulék és segélyek feletti határozathozatal.
6. Alapszabálymódosítás.
7. A munkásság gazdasági helyzete és a szövetség jövő feladatai.
8. Szociálpolitikai törvénykezés.
9. Indíványok feletti határozathozatalok.

Figyelmeztetés! A közgyűlés és a küldöttek választása tekintetében alapszabályaink 23. §-a irányadó, melynek idevonatkozó részét alább közöljük:

a) A közgyűlés áll: a szakszervezetek közgyűlései által választott küldöttekből, a központi vezetőség és a felügyelőbizottság tagjaiból, a központi és kerületi titkárokból.

Minden csatlakozott szakszervezet jogosult a kongresszusra küldeni: 100 tagig 1 küldöttet, 300 tagig 2 küldöttet és minden további 300 tag után még 1—1 küldöttet. Oly csoportok, melyek több küldöttre vannak jogosítva, mandátumaikat egy küldöttre is átruházhatják, de háromnál több megbízatással egy küldött sem bírhat.

Minden szakszervezet annyi szavazattal bír, ahány küldött választására jogosítva van. A küldöttek számát azon tagok száma határozza meg, akik után a közgyűlés egybehívása előtti három hónapban a járulékok a központba beküldettek. Oly szakszervezet, mely a kongresszus előtti három hónapban nem teljesítette kötelességét a szövetséggel szemben, nem képviselheti magát a közgyűlésen.

b) A közgyűlés határozatképes, ha a megjelent küldöttek a szövetségi tagok kétharmadrészét képviselik. Ha a közgyűlés nem határozatképes, úgy legkésőbb hat hónap múlva újra összehívandó s ez esetben a megjelentek számára való tekintet nélkül

jogerős határozatokat hoz.

c) Szavazati joggal bírnak a kifogástalanul kiállított mandátummal felruházott összes szakszervezeti kiküldöttek. Mindenki annyi szavazattal bír, ahány mandátuma van. A központi vezetőség, a felügyelőbizottság tagjai és a szövetség központi és kerületi titkárai egy-egy szavazattal bírnak, azonban a felmentvény tárgyában hozandó határozathozatalnál nem savazhatnak.

d) A határozatok szótöbbséggel hozatnak. A szavazás kézfielemeléssel vagy — a küldöttek egyharmadának kívánságára — titkos szavazással történik. Fontosabb határozatok hozatalánál — ha a központi vezetőség vagy a küldöttek egyharmada ezt kéri — az elnök köteles elrendelni a tagok számszerinti szavazást, mely esetben minden küldöttnél annyi savazata van, ahány tagot képvisel.

e) Indíványokat a közgyűlés elé nyújthat minden csatlakozott szakszervezet azzal a feltétellel, hogy azokat legalább 14 nappal a közgyűlés megtartása előtt a központi vezetőségnek betervezzék. A közgyűlés folyamán tetti indíványok csak az esetben bocsáthatók tárgyalás alá, ha a küldöttek legalább egnegyed részének aláírásával vannak ellátva.

f) Az ügyrendet a közgyűlés maga állapítja meg. A közgyűlés jegyzőkönyvét az elnök és egy jegyző írja alá és külön erre a célra választott két közgyűlési tag hitelesíti.

g) A kongresszusi küldöttek költségeit teljes egészében az illető szakszervezetek viselik.

FIGYELEM! CIMVÁLTOZÁS! Ezuton közöljük, hogy szövetségünk címe megváltozott. Új cím: Bucuresti VI Str. Isvor 6 bis

A Romániai Szociáldemokrata Párt és az Országos Szaktanács Felhívása az ország munkásságához!

Miként a múltban, az idén is Május 1. megünneplésére szólítunk fel Benneteket. Felvonulásokkal és gyűlésekkel tüntessetek a szocializmus, a polgári jogok és munkásvédelem mellett, követelve a kapitalista kizsákmányolás elleni intézkedéseket.

A munkásosztály szempontjából ez a Május 1. különösen fontossággal bír.

A kapitalista világon mindenütt támadólag lép fel a fasiszmus, ami az emberiség békéjét és a dolgozók foglalkoztatását biztosítani nem tudó rendszer utolsó próbálkozása, amely próbálkozás azonban a szocializmus- és a demokráciában legyőzhetetlen gátra talál.

Most amikor az olaszországi, németországi és ausztriai diktatúrák alapjukban rendülnek meg és háborus kalandokban keresik a zsákcuccból való kiutat;

mikor a spanyolországi fasiszmus végelesen letört és Franciaországban egyre több tért hódít a demokrácia;

mikor az angol proletáriátus ellenállhatatlanul tör a hatalom felé;

mikor svédországban, Norvégiában, Belgiumban, Dániában, Csehszlovákiában a hatalmon lévő munkásosztály a szocialista világrend felé hatalmas lépésekkel halad;

mikor a bolgár és lengyel diktatúrák csődje napról-napra várható;

mikor még Jugoszláviában is diadalmas szocialista mozgalom támad a diktatúra romjain;

a mi országunkban, melyet a jelenlegi kormány államvezetése a szakadék szélére juttatott, a fasiszta mozgalom teljes offenzívában van, sőt arra is van bátorsága, hogy a nemzetből a diktatórikus rend jóváhagyását kérje, amely veszélynek itt is gátat kell emeljen a szocialista és demokratikus mozgalom, megakadályozandó, hogy a kapitalizmus lakóit a nacionalizmus álarca alatt a legnagyobb szerencsétlenséget zudítsák a népre.

MUNKÁSOK!

Feltámadás jelei mutatkoznak szerte a világon. A munkásság a válság hosszú éveit után öntudatos daccal emelkedik fel. Az ország egyik szélétől a másik széléig szolidárisan vezeti kenyérharcát. A szakmai szervezkedés öröndetes előmenetelről tanuskodik. És ugyanakkor a politikai harcokésztség is új erővel támad fel. A szociáldemokrata pártkongresszus bizonyította, hogy a szervezett munkásság tudatában van azon hivatásának, mely országunkban reá vár s amelyet végrehajtani kötelessége.

Románia dolgozó osztálya részt vesz abban a harcban, amely az egész kapitalista világot betölti és a demokrácia és fasiszmus közötti harcban a demokrácia zászlója alá sorakozik.

A romániai dolgozóknak a béke, a szocializmus és a demokrácia jelszavait nemcsak a kapitalizmus és a fasiszmus háborus irányzatával szembe kell hangoztatnia, amellyel hangoztatnia kell azokat a jelszavakat is, amelyek olyan problémákra vonatkoznak, melyeket más országokban már régen megoldottak.

Demokrata alkotmányunk ellenére cenzura és ostromállapot fojtogatja a munkásosztályt és a polgári jogok önkényural: a csendőrség és a rendőrség ugyanakkor, amikor a polgári jogokat az alkotmány és a törvények védik.

A szociálpolitikai intézmények a politikusok meggazdagodásának fészkei. Ezekben az intézményekben a munkásság igazi képviselőinek szerepe nagyon korlátozott. Az időközibizottságok uralma a végtelenségig nyulik. A munkásvédelmi törvények nincsenek alkalmazva. Az értelmetlen és felelőtlen gazdasági politika következtében a drágaság állandóan növekedik. Ugyanakkor, amikor a kormány tagjai egymást tülléltítik a demokratikus kijelentésekben, ország-szerte garázdálkodnak a fasiszta bandák. Erőszak és visszaélések uralják közéletünket. Az illuziót a reakciós eszmék a fasiszmus felé sodorják. A nagy nemzetközi problémák mellett országunkban így kialakultnak a speciális problémák is.

MUNKÁSOK!

Az idei Május 1. munkásmozgalmunk új fellendülésének kiindulója kell legyen. Testvéreink a többi országokban öntudatos határozottsággal haladnak a győzelem felé. Kövessétek hősi példájukat! Jöjjetek mindannyian az Országos Szaktanács szervezeteibe. Álljatok a szociáldemokrata párt sorába. A

halhatatlan szociáldemokrata eszme zászlója alá sorakozva megalkothatjátok azt az elhatározó erőt, amit az ország dolgozói jelentenek: az iparmunkások, intellektuelek, földművesek, kisiparosok és kiskereskedők, akiknek együttesen kell harcolniuk a néparuló fasiszmus ellen és egy új Románia érdekében, amely nem úgy mint ma a bojárók és kapitalis-

ták, hanem a nép, a dolgozó tömegek Nagyromániája legyen.

ÉLJEN A BÉKE!

ÉLJEN A SZOCIÁLDEMOKRÁCIA!

ÉLJEN A SZOCIALIZMUS!

ÉLJENEK A ROMÁNIAI MUNKÁSSÁG OSZTÁLYHARCOS SZERVEZETEI!

A Malaxa-gyári munkások helyzete

A Cotroceni városnegyedből a 14-es villamos elvisz a város szívéig egészen a Sos. Pantelimon-ig, ahol a munkásnegyed, regáti kifejezéssel az ugynevezett „Mahaláj” kezdődik.

A Pantelimon városrész minden környékével „mahalájával” a munkásnegyed jellegzetességét viseli. Itt laknak a munkás proletárok ezrei, itt lakik a Malaxa mozdonygyár 1500 vasmunkása. Itt laknak a 120 km. sebességű ékes mozdonyok alkotói. Ki ne látott volna már mozdonyt? Amikor szemekkel meglepetés bábuként ezt a hatalmas sulyu vastestét és kérdések merülnek fel agyadban; hogyan lehetséges ilyen óriási sulyu alkatrészeket megmunkálni, felszerelni olyan értelemben, hogy minden alkatrész számítani kiszámítással, a mérnökök által kijelölt törvények és alapelvek szerint pontosan betöltsék hivatásukat. Ezeket, a goliát sineken fáradhatatlanul gördülő csodás mozdonygépeket, vasöntő, kovács, esztergályos, kazánkovács, szerelő és lakatos stb. munkások készítik a Malaxa és Resica gyáraiban. Nehéz nyers munka ez. Olyan munka amely hősiesség ellenállást követel meg az izmos munkáscaroktól. A nyersanyag átférmálása, kidolgozása egészen addig míg belőle hatalmas aranyu gép lesz, megköveteli a maga emberáldozatait, baleseteit, tüdővészét és sok verejtéket, amely gyöngyök alakjában gördül le a nemzet hőseinek arcán.

A Malaxa-gyári munkások, a munkának igazi hősei, nap-nap után és percről-percre áldozzák fel magukat az ügy oltárán az egész társadalom javáért és jólétéért, Malaxa boldogságáért és profitja érdekében.

Minél sulyosabb a munka, minél jobban merül ki a munkaerő, annál tragikusabb helyzetbe kerülnek ezek a szorgalmas méhek. Elismerésben nem részesülnek sem a mai társadalom részéről, sem pedig máshonnan. Reménytelen sorsuk nem vált ki hatást senki érzéseiben és mit, kitől várjanak valamit? Mit várjanak kor-

bácsolóiktól, akiknek precizen körülírt hatáskörük van: hogy véres kiszipolyozók legyenek. Várják talán, hogy megszánják őket? Hogy enyhébb ostorcsapással sujtsanak? Hogy arra gondoljanak miként ők is emberek akiknek van joguk az élethez? Hiu ábránd! Nem-e tudjuk mi mindnyájan, hogy a munkásosztály felszabadulása egyedül a munkásosztály műve lehet! Nem-e tudjuk, hogy a Malaxa-gyári munkásságnak ép úgy mint általában az összmunkásságnak nyitva áll az út egy jobb lét irányában és ez a szakszervezet. Ha ezen az úton kitartással fognak haladni elérik majd a kevesebb munkaidőt, a munkástörvényekben foglalt jogok betartását, kollektív szerződést, az emberi mivoltuk tisztelet megnyilvánulását.

Kevesebb baleset előfordulását. Ime mennyi probléma fonódik a munkásság életéhez. Mennyi probléma vár megoldásra, hogy a sötétségből világoságra, az igából a szabadság honába kerüljön a munkásság. De mindezen problémák megoldása szoros összefüggésben van a Malaxa gyári munkások szolidaritásával, szerveztségével, a vasmunkások szakszervezetébe való belépéssel, mint amely a munkásság jogainak védelmező és harci vára. Az osztályöntudatból való kötelesség hárul minden szervezett munkásra, hogy lelkesedéssel és hévvel fejtsen ki állandó propagandát a szervezeti eszme érdekében a szervezkedés mellett.

Remélni akarjuk, hogy a jövő szaklap megjelenése alkalmával a Malaxa gyári összmunkásság megszervezése egy mindenkorra levő befejezett tény lesz. Ezen egyesült, fegyelmezett és megszervezett munkáserővel megkezdjük a biztos építőmunkát abban az irányban, hogy a gazdasági és társadalmi élet minden vonalán munkástársainknak egy szebb jövőt valósítsunk meg.

Harc az élet, melyért szeretettel és lelkesedéssel kell küzdjünk.

Közgyűlések

Bocsa-Román. A Vasmunkás Helyi csoport március 10-én tartotta meg évi közgyűlését, amelyen résztvett a tagok számának nagy többsége. A közgyűlésen megvitatták a csoportvezetőségnek az elmúlt évben kifejtett működését. Muresan János szaktárs a múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvét olvasta fel, majd Ivan Vasile szaktárs az erkölcsi jelentést teszi meg. Kurunzi Ferenc szaktárs az anyagi jelentést terjeszti elő. A jelentésekből kitűnik az, hogy a Bocsa-Román-i Vasmunkás Helyi csoport a fejlődés útján van. Miután a jelentésekhez több szaktárs szólalt fel, akik a jövő aktivitás irányzatát jelölték ki, az elnök szavazás alá bocsátja a jelentéseket, amit a közgyűlés egyhangulag elfogadott.

A közgyűlés az új vezetőség választására tér át és a következő szaktársakat választja meg: elnök Ivan Vasile alelnök: Jumanca Const. és Eiben Mátyás, titkárok: Muresan Ioan és Hauptmann Stefan, pénztárnokok: Kurunzi Francisc, Tuttel Ioan, Haupt William, Kocsis Ludovic, Könyvtárnokok: Hodosan Pavel, Muresan Ioan, vezetőségi tagok: Berényi Eduard, Frenzel Rudolf, Bistye Constantin, Tribus Otto, Kamergruber H., Fabian Francisc, Setnic Ioan, Muresan Aurel, Weseli Wenzel, Holici Friedrich, Weidel Mihály, Antalak Péter, Suba Constantin. Póttagok: Krischer Josif, Kurunzi Josif, Párvu Maxim, Kocsis Josif. Főbizalmi férfiak: Jumanca Constantin, bizalmi férfiak: Weber Ferdinand, Kocsis Josif, Bistye Constantin, Berényi Eduard, Sesnik Ioan, Bribenar Ioan, Bolkovics Antoniu, Tuttel Ioan, Petrisor Petru, Weseli Stefan, Dragan C-tin, Ivan Mihály és Iani Gheorghe.

A választás után Bărnau Petru a Vasmunkás Szövetség elnöke és Lindner Károly központi vezetőségi

tag, szólalt fel. Az előadók a romániai szakszervezeti mozgalom problémáit ismertették, továbbá azokat a kérdéseket, amelyek a munkásság jobb létével vannak szoros kapcsolatban.

Anina. Az aninai szaktársak március hó 15-én tartották meg a csoport évi közgyűlését, Craioveanu Constantin szaktárs-elnöke alatt. A múlt évi közgyűlés jegyzőkönyvét Bali Wenzel szaktárs olvasta fel, míg az anyagi jelentést Snovak Josif szaktárs tette meg.

Craiovanu Constantin szaktárs az erkölcsi jelentést terjeszti elő, kimutatván részleteiben a csoport tagjai érdekében kifejtett vezetőségi működést. A jelentéseket a közgyűlés tudomásul veszi és áttér az új vezetőség megválasztására, amelynek tagjai következő szaktársak lettek: elnök Craiovanu Constantin, alelnök Klein Ioan, titkárok Bali Wenzel és Molnár Gábor, pénztárnok Snovak Iosif, könyvtárnok Fitzemetz Ioan, ellenőrök: Kohlrus Anton, Jajensky Francisc és Pipal Francisc. Ellenpóttagok: Kra tochwill Josif és Wagner Ioan. Vezetőségi tagok: Heinrich Cristian, Rabac Rudolf, Rischnavsky Carol, Odzasek Anton, Abranescu Lambert, Ruzika Ioan, Moschong August. Vezetőségi póttagok Wet-ternek M. és Muschik Francisc.

A Romániai Vas-, Fém- és Vegyipari Munkások Szövetségét Lindner szaktárs képviselte a közgyűlésen, aki jól felépített beszédében ismertette az országban dolgozó vasmunkások gazdasági helyzetét. A romániai Vasmunkás Csoport nevében Tudor Constantin szaktárs szólalt fel és sikert kívánt az új vezetőségnek abban a munkában, amelyet a tagok érdekében kell folytatni.

